

Når man gennemgår de to lovforslag, er der ingen tvivl om, at det er to meget omfangsrige og komplicerede lovforslag. Lovene vil derfor også stille store krav til de instanser, som skal administrere dem. Men med den viden og ekspertise, der findes på området, vil der ganske givet meget hurtigt blive udviklet en praksis, så alle lovenes intentioner vil blive opfyldt.

Venstre kan støtte forslagene.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak for det. Den næste ordfører er hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

For Socialdemokratiet er forureneren betaler-princippet et meget væsentligt princip i forebyggelse af, men selvfølgelig også i genoprettelse af forureningsskader, og derfor er gennemførelsen af det her miljøansvarsdirektiv i dansk lovgivning jo selvfølgelig også meget vigtig.

Til gengæld må man jo også sige, at det kommer til at åbne op for en masse fortolkningstvister, som jo i sidste ende går hen og bliver afgjort ved domstolene eller i hvert fald på baggrund af den praksis, der kommer ved domstolene.

Nogle af de ting, som Socialdemokratiet vil kigge på under den kommende udvalgsbehandling, er bl.a. lovforslagets lempelse af det ubetingede forureneransvar, således at skadevolder er ansvarlig, medmindre skadevolder godtgør, at der ligger en udtrykkelig tilladelse bag, og at der ikke er udvist fejl og forsømmelser. Det princip kan i og for sig være et ganske udmærket princip, men det er altså en lempelse af et direktiv og også en meget principiel lempelse i forhold til det objektive ansvar. Det er i hvert fald nogle af de ting, som vi vil kigge nærmere på under den kommende udvalgsbehandling.

Men allerede nu kan Socialdemokratiet se en lang række tvister i forbindelse med definitionen og detaljeringsgraden i såvel de af myndighederne udstedte tilladelser som i forhold til den dokumentation, der skal foreligge fra en eventuel skadevolder.

Et par af høringssvarene påpeger, at virksomheder, der ifalder et erstatningsansvar, selv om de er miljøgodkendt og der føres tilsyn med virksomheden, jo kunne finde på at sagsøge miljømyndigheden for ikke at have gjort det forebyggende miljøarbejde tilstrækkelig godt. Høringssnotatet henviser så selvfølgelig til, at det her må efterprøves ved domstolene, hvilket sådan set er fint nok, men jo ikke just bidrager til

klarheden i rækkevidden eller den manglende rækkevidde af det her lovforslag.

Kl. 15.55

I forhold til producentansvaret er det også fra flere af høringsparterne, bl.a. inden for affaldsområdet, påpeget, at det kan give problemer i forhold til det danske affaldshierarki. Det kan der måske være en pointe i, og det må vi jo få kigget på.

Socialdemokratiet synes, det ser yderst usikkert ud, hvor eksempelvis spildevandsslam er placeret i den her lovgivning, og det vil jo ikke se specielt smukt ud, hvis f.eks. spildevandsslam og andre miljøskader er undtaget – måske af hensyn til offentlige kasser.

Det delte ansvar mellem producent og bruger ved anvendelse af gødning, pesticider, gmo'er osv. er selvfølgelig også en delikat sag. Tvisterne i forhold til vejledninger m.v. kan i hvert fald hurtigt hobe sig op – eller måske ikke hobe sig op, men så i hvert fald gå hen at blive lidt nærværende.

Lovforslaget har også nogle sjove formuleringer i bemærkningerne om, at der kan konstateres en miljøskade, når man kan finde en, der kan betale – sådan tror jeg cirka, der står i forbindelse med bemærkningerne til den nye § 64 i miljøbeskyttelsesloven – og først da skal der genoprettes og kompenseres. Det virker måske lidt bagvendt, at lovgivning, der skal beskytte miljøet, ikke er mere præcis med hensyn til en procedure, når der ikke kan findes en ansvarlig, eller i øvrigt stiller krav om en tilsvarende genopretning gennemført af det offentlige.

I forhold til miljøskadelovens § 7 ser Socialdemokratiet også, at lovforslaget kun omfatter skader på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder, og der er altså stadig væk 92 pct. af fædrelandet, der ligger uden for de her naturtyper inklusive fredede områder og § 3-områder, og de ser altså umiddelbart, som vi ser det, ud til at falde uden for den her lovgivning. Man har jord med, og man har også vand og habitatområderne, men hvor er vi henne i forhold til det, som vi også betragter som værende, jeg havde nær sagt forbilleder eller eksempler på dansk natur, nemlig også § 3-områder og fredede områder? Der er også selvstændige paragraffer for vand, men definitionerne af naturressourcer i § 15 i miljøskadeloven synes jeg også virker lidt snævre.

Der er også en vinkel, når skadevolder ikke kan identificeres. Danmark er jo sådan set også direktivmæssigt forpligtet til at genoprette gun-